

عنوان مقاله:

محاسبه آماری حداکثر بارش محتمل 24 ساعته و حداکثر آب قابل بارش ایستگاه اصفهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی دانشجویی منابع آب و خاک (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

درعلی نجفی - دانش آموخته کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در طراحی سازه های آبی نظیر سدهای مخزنی و نیز شبکه های گسترده آبیاری و زهکشی نیاز به دستیابی به معیاری علمی برای طراحی به منظور گریز از حداکثر سازی غیر منطقی ابعاد سازه از یک طرف و نزدیکی به توجیه اقتصادی طرح از طرف دیگر، همواره مورد نظر متخصصان و دست اندرکاران بخش آب بوده است. مد نظر قرار دادن حداکثر سیل محتمل می تواند به عنوان پارامتر اطمینان بخش در این زمینه منظور گردد. چنین سیلی می تواند منتج از یک بارش حداکثر محتمل به عنوان ورودی به سیستم باشد. افزایش مصارف آب برای بخشهای مختلف صنعتی، شهری و کشاورزی در حوزه آبخیز زاینده رود لزوم برنامه ریزی مناسب برای کنترل و استفاده از این منابع را الزامی کرده است. احداث سازه های آبی بزرگی چون سد زاینده رود و دیگر سدهای موجود، همچنین کانالهای گسترده آبرسانی که نقش مهمی در بقای حیات اقتصادی و انسانی حوزه زاینده رود دارند در همین راستا بوده است. برآورد حداکثر بارش محتمل در حوزه مذکور می تواند در محاسبتت مربوط به طراحی چنین ساختارهایی متمر ثمر باشد. بر این اساس مقدار حداکثر بارش محتمل (24 PMP) ساعته ایستگاه اصفهان و نیز حداکثر آب قابل بارش (MPW) با روش آماری محاسبه گردید. حداکثر آب قابل بارش نیز می تواند در محاسبات مربوط به PMP استفاده شود. مقدار PMP نقطه ای با تداوم فوق برابر 196/2 میلی متر و مقدار حداکثر آب قابل بارش (در حالت اشباع) با استفاده از داده های جو بالا برابر 72/18 میلی متر بدست آید.

کلمات کلیدی:

حداکثر بارش محتمل، حداکثر آب قابل بارش، حداکثر سیل محتمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/9891>

